

Overweging Paaswake

Een alleenstaande hoogbejaarde vrouw, vertelde me eens hoe ze zichzelf in het leven gaande en staande hield.

“Dat gaat niet meer vanzelf. Ik moet zo lang mogelijk geïnteresseerd en nieuwsgierig blijven, zelf het leven blijven opzoeken en ontvangen. Gewoon zo nu en dan iemand eens opbellen, erop uit blijven trekken als het kan, een wandeling maken in de natuur, een goed boek lezen of iets dergelijks doen. Ik weet dat ik, als ik zelf geen moeite doe en in beweging blijf, makkelijker mijn zelfvertrouwen en levenszin ga verliezen”.

Haar actieve en geïnteresseerde aanwezigheid, de ruimte die ze voor zichzelf maakte, sprak me erg aan.

Pesach, het woord voor de joodse paasmaaltijd betekent ook ruimte maken, doorgang, overgang. Vanavond vertellen we in deze viering verhalen die daar alles mee te maken hebben.

Als eerste het scheppingsverhaal. Het verhaal begint in het donker: “De aarde was chaos, leegte, duisternis over afgronden, water”. Het duister, het donker is er eerst en daarna pas komt het licht. Elke scheppingsdag opnieuw wordt afgesloten met diezelfde woorden: zo werd het avond en morgen; de eerste, de tweede, de derde dag enz.

Iedere dag opnieuw gaan vanuit de donkere aarde naar licht, van de avond naar een nieuwe morgen tot op vandaag. Ja, zo is ons leven. Soms gaat ons leven gepaard met tegenslag, lijden, verdriet, een korte of langere tijd het leven moeilijk aankunnen maar dan toch weer verder

kunnen, hoopvol zijn. Door pijn, angst, verdriet en soms zelfs door vertwijfeling heen groeien, en daarna het leven toch weer opnieuw leren oppakken. Het laatste woord is telkens aan de morgen, aan het leven, niet aan de avond, niet aan de dood.

Met het leven wordt ook bedoeld alles wat rechtvaardig, barmhartig, vergevingsgezind, liefdevol en hoopvol is. Met de dood wordt bedoeld alles wat dat niet is: cynisme, onverschilligheid, hoogmoed, egoïsme, hebzucht, machtwellust, afgunst.

Kunnen we het aan om net als Mozes en het volk – de tweede lezing- dwars door het water van de Rietzee te trekken?

Het water, de zee, is de chaos van het begin en daar kun je niet in leven. Als Mozes met zijn staf op het water slaat, dan slaat hij tegen de chaos en maakt hij de doorgang door de Rietzee mogelijk. Jij water dat me wil overweldigen, jij krijgt me niet klein. Met de staf van het geloof vast in mijn hand kan ik jou weerstaan. Met God voor mij uit, als een vuurzuil in de nacht, als een wolk overdag, kan ik het aan, kan ik erdoor heen, moet erdoor heen om het leven en het licht te zoeken en te bereiken.

Oude overlevingsverhalen, uittochtverhalen, nog altijd een uitnodiging aan ons, om het duister, het moeilijke in het leven de rug toe te keren en nieuwe vaak kleine stapjes te zetten in de richting van het leven. Zoals die oude mevrouw dat deed, waarmee ik begon.

Pesach, doorgang, ruimte maken. Wat Mozes deed, deed

Jezus later ook. Hij heeft zich in zijn leven niet laten meedrekken door het dreigende water, door de chaos, de tegenwerking, zelfs niet door de dood.

Hij liep over het water, vertelt een ander verhaal. Lijden, marteling en dood hebben zijn geestkracht, zijn lichtend visioen van een betere wereld niet kunnen vernietigen.

Juist over dat laatste vertellen ons, de verrijzenis verhalen, ook het verrijzenisverhaal van vandaag.

“Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus de gekruisigde zoeken. Hij is niet hier. Hij is opgestaan uit de dood en dit moeten jullie weten: Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je hem zien”.

Mattheüs wil ons, denk ik, in zijn evangelie vooral meegeven: Jezus hij leeft! Echt, zie het maar. Anders dan voorheen, totaal anders. Van gedaante verandert.

Keer je van het graf af, daar is hij niet. Jezus is opgestaan, in ons, in jou, in mij. Hij heeft zijn leven doorgegeven, aan wie zijn levenswijsheid ter harte neemt, aan al wie zijn geest ademt. Het lichaam van Jezus dat is opgestaan, zijn wij geworden. Dat was ook de ervaring van de eerste leerlingen, de eerste christenen. Een doorgang, overgang van Jezus naar zijn leerlingen en van zijn leerlingen naar ons.

Dat het licht, de hoop, het leven, steeds weer opnieuw mag gaan gloren als het om ons of in ons donker is. Dat wat Jezus ons heeft voorgedaan, mag blijven leven en voortgang vinden in ons. Ik wens ieder van U veel veerkracht, levensmoed, geloof en vertrouwen. Zalig Pasen